KUPONG.
(Avsedd för betalningsmottagaren.)

Å postgiro-konto nr)* 5 1 0 1 5

Tydliga siffror, en i varje ruta.

Inbetalt ..... *kr* ..... *öre.*
Avsändarens namn och adress:

Inbetalningsdag: .....

Meddelande till betalningsmottagaren.
.... ex. av **Ljusglimtar från Mongoliet à 2 kr.** .....
Missionsoffer .....

Vänd!

INBETALNINGSKORT

Avsändare: (anges även på kupongen)
Namn: .....
Adress: .....

För frimärke, motsvarande *inbetalningsavgiften:*
för belopp av
högst 5 kr ... 10 öre
„ 50 „ ... 15 „
över 50 „ ... 20 „

Belopp ..... *kr* ..... *öre.*

Utskrives med bläck eller skrivmaskin.

(*Krontalet* skrives med bokstäver, omedelbart åtföljt av "kronor".)

Till ***Svenska Mongolmissionen***
Brunnsgatan 4, 3 tr., Stockholm C.

att gottskrivas postgirokonto nr)* 5 1 0 1 5
*) Se baksidan.

Tydliga siffror, en i varje ruta*).

Redovisningsnr

Redovisande postanstalt

(Postfunktionärs namn el. sign.)

Medföljer som tidningsbilaga.
Bl. 703 a. (Mars 47.) Pv. tr. Sth. 1947

Jonstorp sparbössetömning om H. M. O. 12 kr: nr 1203 [illegible]

Meddelande till betalningsmottagaren.

För att undvika felexpediering anhåller redaktionen om namn och adress även här: (Skriv tydligt).

Titel eller yrke .....
Namn .....
Bostad .....
Postadress .....
(Adress under år 1945 .....)
(Angives endast om adr. ändras 1946.)

Vid fast postanstalt mottages inbetalningskort å obegränsat belopp. Vid inbetalning genom postombud eller lantbrevbärare är högsta beloppet 1 000 kronor.

Inbetalningskortet jämte kupong ifylles utan ändring eller överstrykning på sätt av den tryckta texten framgår. *Kontonumret skall anges tydligt.* Kortet får ej utskrivas medelst blyerts-, anilin- eller färgpenna.

Å varje inbetalning meddelas kvitto.

Inbetalningsavgiften erlägges vid inbetalningen och redovisas med frimärke på därför avsedd plats på kortet.

Inbetalt belopp gottskrives betalningsmottagarens konto utan särskild avgift för denne.

Vid inbetalning på postkontor eller postexpedition, som deltager i utväxlingen av telegrampostanvisningar, kan avsändaren använda inbetalningstelegram till postgirokontoret i stället för inbetalningskort. Avsändare kan begära, att betalningsmottagaren av inbetalningspostanstalten telegrafiskt underrättas om beloppets avsändande (telegramavi).

Bl. 703 a. (Jan. 42.)

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 10 | EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm | Okt. 1945

Det mesta är ogjort.

Ulla Lidman-Frostenson berättar, att hon under sina missionsresor i sydöstra Mongoliet (alltså på eller i närheten av vårt fält) ofta stötte på folk som alls ingenting visste om Kristus. Somliga sade emellertid: »Den Jesus som bor i Kalgan har jag träffat flere gånger.» Därmed menade de förmodligen missionär Almblad. Eller också kunde de säga: »Den Jesus, som bor i Goltjaggan känner jag väl.» — Så dimmiga begrepp ha de om vem Kristus är, att de förväxlade honom med hans tjänare.

Men många, många visste ingenting vare sig om Jesus eller hans budbärare.

»Jag tror jag vågar säga att omkring femtio procent av folket vi mötte under våra resor därute aldrig hört Jesu namn», förklarar Ulla Lidman. Hon fortsätter: »Ens vittnesbörd får inskränka sig till det allra enklaste undervisande, som hade man framför sig små barn i skolans första förberedande.»

Så sorgligt står det alltså till i dag även i sådana delar av Mongoliet, där ändå ett antal svenskar — tyvärr bara ett fåtal — drivit mission under lång tid.

Visar icke detta, att missionen hittills ej haft resurser nog, ej haft personliga krafter nog för att sprida kunskap om Kristus i detta svårtillgängliga och glest befolkade land?

Sanningen är den att mongolmissionen i dag trots våra få missionärers hjältemodiga ansträngningar inte motsvarar de oerhörda behoven. Det behövs en kraftig utvidgning av arbetet. Det mesta är än i dag ogjort.

Goda nyheter från fältet.

Brev från missionär Gerda Ollén.

Helt nyligen fick jag ett brev från mina vänner på Svenska Mongolmissionens expedition. O, vad det var roligt, — det var så oändligt länge sedan! Ni kom med ens så nära, och jag kände mig så tacksam till Gud för hans stora godhet! Det känns som en sådan styrka och hjälp genom gemenskapen mellan oss. Den beror inte av yttre umgänge, brevskrivning och sådant — men får man något litet yttre tecken, är det ändå så obeskrivligt roligt, och man känner sig så värmd i sitt inre, så stärkt och uppmuntrad. Tack så innerligt. Gud välsigne er. Inte bara för mig utan för oss alla härute är det en sådan stor välsignelse och glädje och hjälp att vi få ha er där hemma — ni vet nog knappast själva, vad det betyder för oss! Men det är oändligt mycket. Vänskap och förståelse och medkänsla — allt som ligger däri och som inte kan uttryckas med ord, blir till styrka och välsignelse för oss. Och tack för all förbön! Gud styrke er i ert tjänande, det är min bön.

Jag tänker också på Joel Eriksson och de andra hemmavarande kamraternas oförtrutna arbete för mongolernas och vårt bästa med innerlig tacksamhet. Ja, Gud välsigne alla och envar, som trots allt prövande och påfrestande i denna tid fortsätter trofast i sin gärning för mongolerna! En innerlig tacksam hälsning också till varje medlem i Styrelsen och sedan till en och var som är med i arbete och bön!

En tid är inne, då Gud förbereder något nytt.

Den här tiden, då det är liksom en stagnation i arbetet här ute, är säkert ändå av en mycket stor betydelse. Gud förbereder något nytt. I många avseende är denna tid säkert en tid, då Gud utför sitt verk och förbereder stora ting. O, må hans avsikter vinnas med oss och mongolerna och verket i sin helhet.

Gud arbetar i stort bland mongolerna. Det har kommit ett nytt liv i undervisningsväsendet, och det är en riktig blomstringstid för skolor av olika slag. Utom de många olika pojkskolorna har grundats en flickskola, som redan har ett 80-tal

Sittena en av de unga lärare som tillhör vår mission.

elever. Vår goda vän Graces pojke, Erintjin Dortji är föreståndare och allt i alla för denna skola, som ligger i närheten av Graces station. I Dojen är en annan stor flickskola, och där är bl. a. Sittena lärare. De ska visst flytta in i ett nybyggt hus nära stationen, när vårterminen börjar ett stycke fram på nyåret.

Det är ju av stor betydelse att våra kristna ha hand om så mycken ungdom — särskilt flickor, som ända hitintills ha varit så försummade. Men o, vad de behöva mycken förbön för att få kraft att låta sitt ljus lysa denna tid, då alla onda och fientliga andemakter mångdubblat sin verksamhet! De ha bett om mycken förbön. Må vi inte svika dem. De ha oerhörda svårigheter och äro omgivna av frestelser och faror mer än någonsin förr.

Genom att läskunnigheten blir allmän bland mongolerna, blir det ju nya och härliga möjligheter för bibelspridningsarbetet så småningom. Det finns ju så obetydligt med litteratur på mongoliska, så evangelier och andliga skrifter kommer helt säkert att tas emot med begärlighet av de unga i tälten överallt.

Det kommer väl att bli underbart att kunna få dela ur skrifter åt läskunniga kvinnor i stället för att som förr mötas av det gamla vanliga: »Vi är bara kvinnor, som ingenting förstå»!

KU
(Avsedd för bet
A postgiro-konto nr*)
Tydliga
Inbetalt
Avsändarens
Inbetalningsdag
Meddelande till
.... ex. av Lju
Mongoliet à 2
Missionsoffer
Meddelande till betal
För att undvika felexpediering anhåller redaktionen om namn och adress även här: (Skriv tydligt).
Titel eller yrke .....
Namn .....

Lamaismens makt över sinnena avtar.

»Gud förbereder något nytt.»

Ett annat sätt, varpå Gud förbereder en ny tid, består däri, att den gamla tron på lamaismen undergräves och håller på att förlora sitt grepp om mongolerna. Det uppväxande släktet är utan både tro och gudsfruktan, så vitt det gäller den gamla religionen. När det äldre släktet försvinner och det nya träder i stället, är det forna stora hindret, den orubbliga tron på och bundenheten vid den gamla religionen säkerligen i det stora hela borta. Må vi bedja mycket och vänta och bida efter att under denna nödens tid behov och längtan efter levande Gud måtte skapas fram genom Guds Andes verkan, så att männi-skorna, när tiden kommer, må vara mottagliga för hans bud-skap.

Det är sålunda flera tecken, som tyda på, att Gud i stort förbereder något nytt denna tid. Vi må vara tåliga och bida och styrka våra hjärtan, som ju den Heliga Skrift manar oss till. Att Gud denna tid måtte verka i det fördolda på ett mäk-tigt sätt bland den lilla skaran av kristna och så förbereda dem och göra dem mottagliga för en utgjutelse av Guds Ande är alldeles särskilt vår bön och vårt hopp. De måste ju beredas för sin framtida tjänst och stora uppgift. Helt säkert är det en svår kamp, tiden fört med sig, en tid med faror och frestelser som kanske aldrig förr. Men Gud är mäktig att hålla dem upp-rätta och frälsa dem från ondo under prövningens och sål-ningens tid.

Vi hörde nyligen att allt tyckes stå väl till med de våra på stationerna.

Men mycken, mycken förbön i Guds Andes kraft behöves, det vet vi, för att fienden ska lida nederlag och Gud vinna seger.

Här i Peking förbereder vi oss så gott vi kan på att möta en ny vinter. Kol är nu oerhört dyrt, omkr. 2000 mex. dollar pr ton, och här i huset åtgår omkr. en 20 ton. Det är centralupp-värmning. Priserna stiga så gott som dagligen på allt. Smör kostar nu 145 eller 150 dollar per pund och kaffe något liknan-de. Tjänarlönerna stiga i proportion till mat och tygpriser. Undrar just, var det ska sluta. Den här vintern blir nog i flera avseenden inte så lätt att komma igenom, men genom Guds nåd och hjälp ska det väl gå.

Man har en känsla av, att något ligger framför, som kommer att kosta lidanden att komma igenom. Men o, vilken frid och

lycka i att veta, att vi inte ensamma behöva möta, vad komman-de dagar kunna bära i sitt sköte. Med oss är en levande Frälsare, o, så hög och härlig, så outsägligt underbar och ljuvlig, och våra händer vila i hans. Det är under svåra och stormiga tider, som man lär känna, vad den frid som Jesus giver verkli-gen innebär. Och det ligger en underbar nåd, en stor förmån i att få erfara detta.

Peking 23 april 1945.

När jag höll på att skriva det här, blev det stopp i postgången Nu har brev börjat komma hemifrån, (brev ha t. o. m. gått fram hit på tre veckor) men än ha vi inte fått höra, om brev härifrån gå fram. De tas i alla fall emot på posten, och vi ha börjat skicka i hopp att de skola komma fram.

Jag har känt mig trött sista tiden — låg på Tyska sjukhuset tre veckor (högt blodtryck, som orsakade en irriterande huvud-värk.) Jag fick jodkalium och vilade i ett tyst rum, och nu är jag bättre. Men det har så plötsligt blivit sommar, att man inte hinner med. Häromdagen var det 38 gr varmt kl. 3 på dagen — i skuggan. Och solen riktigt bränner. Det är oerhört torrt i vår. Vi vänta få höra nyheter från Ingeborg, men än har intet hörts av det vi hoppas på. Vi förbida Gud. Hans trofasthet sviker inte. Den är vår styrka, vår glädje och vårt hopp!

G. O.

Hälsa alla kära! Alla här hälsar mycket.

Brev från missionär Marthinson.

Uppmuntrande glimtar från Hattin Sum-arbetet.

Till broder Anders Marthinsons föräldra-hem ha på senare tid ett par brev anlänt från denne vår missionär.

I det ena brevet, daterat Peking den 14 augusti 1944, berättar han, att de klarat sig bra och äro friska, men trötta. Det känns att perioden snart är slut. Han skriver: »Vi ha de sista åren kunnat arbeta på Hat-tin Sum alldeles som förr. Ja vi ha haft mera att göra än förr. Vi ha ock haft en liten skola. Barn från tre små distrikt av den i åtta distrikt indelade provinsen har varit hos oss. Genom dem ha vi kommit i kontakt med många hem. Hövdingar och ledande personer i vår provins har visat oss

KUP
(Avsedd för betal

Å postgiro-konto nr*) 5

Tydliga s

Inbetalt
Avsändarens n

Inbetalningsdag:
Meddelande till b
.... ex. av Ljus
Mongoliet à 2 k
Missionsoffer ..

Meddelande till betalning

För att undvika felexpediering anhåller redaktionen om namn och adress även här: (Skriv tydligt).
Titel eller yrke .....
Namn .....
Bostad .....

Evangelisten Bårr som nu förestår missionsarbetet i Hattin Sum i samtal med en mongolhövding.

mycket stort förtroende och med en del av Sumit-hövdingarna ha vi blivit goda vänner. Nu fortsätter Bårr arbetet med gott mod. Han har vuxit i nåden och har blivit mig en mycket kär broder. För allt detta tacka vi Gud av hela vårt hjärta. Det är bara Gud, ej vår egen förtjänst, som gjort att vi på Hattin Sum kunnat arbeta, trots oron öster ut.

Vår resa ned till Kina gick bra, om man bortser från ett missöde med bilen. Vi körde nämligen sönder tre mil från vårt hem. Vår tjänare sprang tillbaka och hämtade en liten maskindel, och så for en man, som jag lärt upp att laga bilar, på en kamel till Golchaggan och tog nästa natt sönder bakkärran i Paul-Georgs bil och kom så småningom tillbaka till oss och hjälpte oss i väg. Det var en prestation. Han var ej kristen, men en som vi bedit för i åratal. Vi fingo se åtskilliga bevis på den kärlek dessa mongoler ha till oss. Alla ville göra sitt bästa, så att Svea, som väntade lilla Ann-Marie, skulle komma ned i tid. Ett par dar efter vi kommit hit till Peking fick Svea gå till Tyska sjukhuset, och på Sveas födelsedag kom vår lilla tös. En riktig liten solskensvarelse. Evert är stora karlen. Han kom ned en månad innan skolan slutade och hann komma upp i andra klassen. Svea är frisk och glad som förr. Nu hoppas vi få stanna i Peking, tills vi resa hem. Dels äro vi trötta, och

dels måste vi vänta och se hur allt utvecklar sig. Varken mongolerna eller myndigheterna ville att vi skulle resa, och alla bad oss att snart komma tillbaka. Men vi ha känt oss trötta, och så ville vi helst ha Evert i skola i vinter.

På Golchaggan försöka mongolerna att ha en del möten. Dojenhuset användes för tillfället till flickskola. Vi ha måst låna ut det på ett par år. Förhållandena är så olika mot förr i mångt och mycket.

Vår vän Paul-Georg kommer ut i nästa vecka. Han är frisk, och allt har gått igenom med Guds nåd.

Vi ha fått ut pengar som — hoppas vi — räcka detta år. Jag skall nu börja studera kinesiska språket.

Så långt detta brev. Ett annat anlände nyss daterat den 30 mars 1945. Här tackar missionär Marthinson för brev och telegram. Alla äro krya och barnen äro så duktiga. Han skriver: »Nu ha vi just fått hopp om att resa hem. Jag skall lägga in om visum över Ryssland. Vi äro ett 100-tal härifrån, så sällskapet kommer att bli stort. Vi ha hyrt en liten gård av en trogende kinesfru och ha det bra men mycket provisoriskt. Dock äro vi så tacksamma att ha en egen vrå för oss. Det har varit en hård vinter i Mongoliet. Enligt vad vi hört må alla gott på Hattin Sum. De hade möten. Myndigheterna ha lånat kapellet och några av de bortre rummen till skola».

Gerda Olléns 60-årsdag.

En livfull skildring därutifrån.

Syskon i hemlandet har från missionär Gerda Ollén nyligen erhållit ett brev, som om det än berör en del saker, som redan talats om i andra brev, dock säkerligen skall läsas med intresse av fröken Olléns många vänner i hemlandet. Vi göra därför nedanstående utdrag.

Tusen tack för telegram på min födelsedag. Och tack för breven. Nu har jag fått många nya tacksägelser- och böneämnen, när jag tänker på en och var särskilt, som mitt hjärta älskar. Det är verkligen väldigt underbart, hur god Gud är (uttrycket låter lidmanskt, men ändå är det precis mitt eget hjärtas språk). Det övergår all vår tanke och vårt förstånd.

Nu något om min värld härute. Kan ni tänka er, att jag sitter och skriver i ett litet rum på tyska sjukhuset! Saken är den, att jag blev förkyld, och sen fick jag nervvärk och blev så trött. Och så fick jag en envis, molande huvudvärk, (den är bra nu, det är så skönt) som aldrig ville släppa. Då var det några visa vänner, som rådde mig att fara hit, och jag tog det som från Gud och har nu varit här i tio dagar. Jag hade för högt blodtryck (205) och det orsakade värken, sa' doktorn. Nu har det redan börjat gå ner, (sist till 195) jag tar jodkalium. Och så vilar jag och har det som en prinsessa, systrarna här är förunderligt vänliga, fast jag är ju en främling för dem. Här är så tyst och skönt. De sista dagarna har huvudvärken varit borta. Jag är påklädd och sitter ute i timtal i sjukhusträdgården. Om några dagar ska jag väl fara hem. Ingeborg har farit tillbaka nu. Ovissheten om hennes mans öde tär mycket på henne, men Gud uppehåller och bär henne underbart. I sitt saktmod och sin stilla vila i Gud är hon en predikan för oss alla. Om den resa hem över Ryssland, som synes vara något litet hopp om, att den ska kunna bli av, blir bestämd, är det vår bön och vårt hopp, att vi ska få fara alla tillsammans. Om det än skulle dröja tills det blir fred, kan det väl ändå inte dröja så länge.

Men nu skulle jag väl berätta hur det var på min 60-årsdag. Jag vaknade tidigt, drack en tår kaffe ur termos och låg sen och läste 103 psalmen och orden: »Lova Herren min själ och förgät icke vad gott han dig gjort haver, han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister» ljöd som en lovsång till Gud från mitt innersta över all hans nåd, milda förbarmande och ständiga godhet och trofasthet under de gångna sextio åren. Tänk så mycken godhet, vilken rikedom, vilket solljus från Gud över ett liv, som annars skulle ha varit så genomfattigt och armt! Ja, min själ lovar Herren och i evighet vill jag inte förgäta, var gott han gjort mig — oss.

På förmiddagen var det en väldigt fin uppvaktning från mongolmissionärerna (jag fick en mycket vacker kinesisk skål med rosor i). Så hade vi kaffe med många kakor och en fin moccatårta, och sen drog Folke upp ur fickan telegram hemifrån och ett från missionen, och allt var mycket roligt och festligt. Till sist bad vännen Almblad till Gud, och vi sjöng och så gick alla hem. På eftermiddagen var det en ny uppvaktning, också av mongolmissionärer — Anna, Malin, Brita och Hulda — och jag fick en stilig burk, full av frukt. Vänner bland

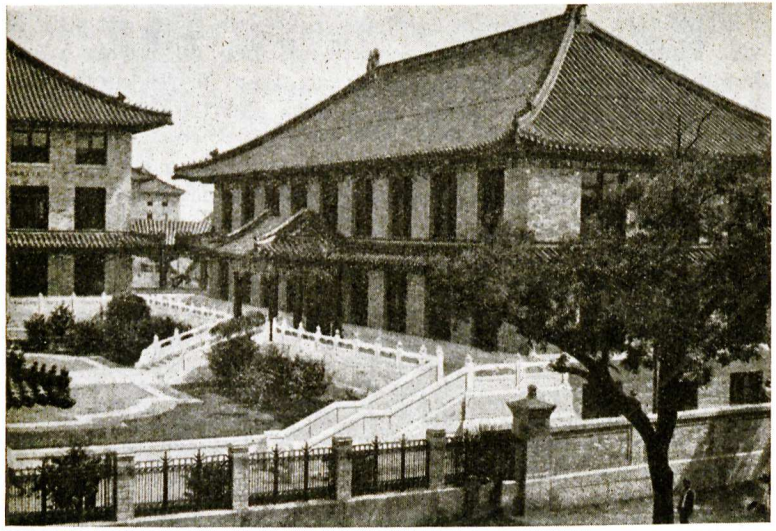

Ett stort sjukhus i Peking där kinesiska läkare utbildas.

kinamissionärerna här i Peking skickade en kinesisk bonad, mycket vacker. Ja, det var så mycken vänlighet, så det var rakt på tok. Och även systrarna här kom med blommor och presenter.

Ja, det var en lycklig födelsedag — fast jag längtat förut att ha fått vara hemma då hos er alla, käraste. Men det är förunderligt, vilken rikedom det ligger i att få glädjas över nåden, den fria och väldiga, glädjas trots det vemodiga medvetandet om allt, allt tillkortakommande under många, långa år — ja, glädjen över Guds nåds storhet tränger genom själva vemodet, som man känner över sig själv.

Om det inte blir någon hemresa i sommar hoppas åtminstone vi, som inte ha familj, (det är lite primitivt och besvärligt med bostäder där) att kunna fara ut till bergen västerut som förra sommaren. Få se, hur det kan bli! Jag längtar så, att Margith och Folke Persson också skulle kunna komma ut, trötta och slitna som de äro, men det är inte så lätt, när man har flera små. Svea och Anders Marthinson tänker väl knappast på landet — alla hoppas ju så smått på den där hemresan. Dagny Hansen är något så när kry. Men man pressas ju litet var av tidens nöd och allvar.

Från våra mongoler ha vi bara ryktesvis hört, att allt är väl. Vintern har varit lång och sträng, men nu börjar våren komma. O, vad det är underbart att åter få se knoppande, svällande liv! Det är härligt med detta pånyttfödelsens under från Gud!

Här i Peking är allt lugnt. Så skönt att ännu en vinter är över. Och över varje dag i tid, som kommer, råder Gud. Han är vår tillflykt och starkhet.

Peking den 10 april.

Jag har inte fått iväg det här brevet än till posten, och det är jag så glad för, för nu kommer ett tillägg, och det blir det roligaste i hela brevet. Sen jag skrev det, har det varit ett par prövande dagar. O, vad djävulen har försökt att på alla sätt väcka tvivel på Guds trofasthet i mitt inre —men han har inte lyckats genom Guds stora nåd, utan de försöken gav han upp. Det var saker, som vi ryktesvis fått höra, som gjorde hjärtat så tungt. Maten till honom i fängelset skulle ha kommit tillbaka orörd den sista tiden och annat sådant. Men så i går eftermiddag när jag satt i parken med liksom en tung klump i halsen, kom plötsligt Margith och Folke och ett par av våra norska vänner, och det var något över dem, som kom mig att genast ropa till och fråga, om Paul-Georg var ute. »Inte än» blev svaret, »men se här»! Det var ett brevkort, som Ingeborg skrivit till mig på min födelsedag och som glittrade och lyste som av klaraste solglitter. De hade träffats — det var åtta månader sen sist, och han var »bra och förtröstade på Gud». Och så sände hon mig ps. 107: 13—16. Det var väl ett underbart ord från Gud! Nu tro vi, att hela den Svenssonska familjen snart ska vara samlad. De ska ha ett litet hem med eget hushåll på Norska sjukhuset, skrev Ingeborg.

I dag var blodtrycket ännu bättre (185). Men syster här ville inte höra talas om, att jag skulle be doktorn få gå hem än, inte på minst en vecka till, så jag får väl stanna ett tag till. Många hälsningar.

G. O.

En gripande levnadssaga.

Ensam dårute, fattig och ofta prövad. — En norsk mongolmissionärs levnadsöden.

Där står ett ensamt litet lerhus ute på den stora slätten. Inga träd skyddar mot de hårda stormarna, som vinter och vår svepa fram, än med snö och än med sand över Mongoliet. Utsikten är underbar. I väster höga berg i underliga formationer. En gammal uttorkad flodbädd i norr och i öster de höga Hånger Åbbobergen. Endast mot söder finner ögat intet annat än den vida slätten.

Här bodde hon, den nästan blinda norska missionären, när jag första gången besökte hennes hem. Det var en snöstormsdag, och våra hästar, som gått hela dagen, hade gjort slut på det medförda förrådet av foder. Allt hennes hö var slut. Det sågo vi när vi kommo, men strax därefter hade varje häst ändå fått foder. Av hennes tjänare fingo vi sedan reda på att hon låtit tömma sin egen madrass för att nödtorftigt mätta våra uthungriga hästar.

Det är över 20 år sedan detta hände, men hon finns därute ännu. Och på samma plats, där hon började sitt arbete, har hon ånyo slagit sig ner. Och nu då de svenska missionärerna ej ges tillstånd att resa upp till Mongoliet, har hon på länge ej fått pass så hon kan resa därifrån. Viss om att hon besöker, i den mån det ges henne tillstånd, våra olika stationer och får vara de våra till glädje och uppmuntran skulle jag önska att inför Ljusglimtars läsare ge en bild av henne för att vi alla kunde bedja för henne och vara henne till hjälp i hennes ensamhet.

Hon har en mycket märklig livshistoria bakom sig. Hon har själv berättat hur hon tidigt kom ut i synden och föll mycket djupt. Hon blev gift med en sjöman, som inte heller var henne till någon hjälp. Så blev hon frälst. Efter att någon tid ha tjänat hemma i Norge som evangelist, hon har en god sångröst, blev hon sänd till Kina. Hon hade känt Guds maning att gå till Mongoliet som missionär, men då hon inte visste om något missionssällskap som hade mission där eller över huvud taget hur man kom till Mongoliet, beslöt hon att fara till Kina för att känna sig för. Hennes man som nu också sade sig vara en kristen gjorde henne sällskap. Efter att de anlänt till Shanghai beslöt hon stanna för att lära språket och

vänta Guds ledning. Hon hyrde ett par små rum, och när hennes man tyckte tiden blev långsam gav han sig ut på sjön igen. Då hyrde hon ut det ena rummet och fick på det sättet en liten slant. Ett par år förflöt, och när hennes hyresgäst, en liten kinesiska, en dag kom hem och talar om att nu skulle det bli ett möte i grannskapet och att ett missionsärspar skall tala, då är hon inte alls så pigg att gå just den kvällen. Men hur det är finner hon sig själv med på mötet, och döm om hennes stora glädje, här är ett par mongolmissionärer, som är på genomresa. Nu måste hon få ett tillfälle att tala vid dem. Efter mötet ges henne detta tillfälle, och det blir bestämt att hon skall göra sig färdig och följa dem till Mongoliet. Det är missionär Thomas Hindle med fru och liten dotter, som nu, jag tror 1919, för andra gången reser ut till Mongoliet, där han och hans fru tillsammans med Grace Fordham arbetat sedan 1909 strax söder om vår station Hallong Osso. Någon tid stannar hon hos Hindles på deras station, men bygger så småningom sin egen station vid Adiken Bullok, den vackra slätt jag tidigare beskrivit.

Nyåret 1925 var jag ett par vackra veckor hos henne. Gripande var då att höra hennes levnadssaga, om underbara ingripanden av Gud i hennes liv och om drömmar, som sedan fått vara henne till hjälp. Särskilt minns jag hur hon berättade att hon drömt, hur hon vid en skiljeväg måst lämna sin man. Hon sökte honom, men han var borta. Hon tyckte sig förstå, att han förts bort, av något ont, och hon bad till Gud, att han måtte frälsa honom. Men inte förrän vid den stora floden, dödsfloden, fann hon honom igen. Ej långt efter detta upptäcker hon att mannen, som tidvis uppehöll sig på hennes station, var henne otrogen och detta bland hennes eget folk. För att bli fri honom tar hon ut skilsmässa. I hennes stora förtvivlan lämnar hon sitt arbete för att resa till Amerika, dit hennes vänner Hindle just står i beredskap att återvända. Men till en så dyrbar resa har hon inga kontanter. Men hon har en rik Gud. Hon stänger sig inne i flera dar i bön till Gud, men när missionär Hindle kommer för att hämta pengarna för att betala hennes biljett måste hon bekänna att hon rest ner till Kina utan att veta var hon skulle få pengar till hemresa ifrån. Det var mycket förödmjukande att behöva göra denna bekännelse. Det hade varit roligare att ha fått säga: »Här är pengarna Gud sänt som svar på min bön». Hindle förstår henne och säger bara: »Har du fått din post i dag?»

Missionärerna Josefine och Carl Olsson.

Nej, hon hade ej fått någon post den dagen. Posten hämtas, och där får hon de pengar hon behöver. Gud hade vetat om hennes behov veckor innan hon skulle behöva dem och sänt pengarna precis på dagen då avgiften skulle erläggas.

Under sin tid i Amerika träffar hon så en norsk-amerikan, som hon sedan förenar sina öden med. Det är en mycket präktig man som är henne till oerhörd hjälp. Dessa båda arbetar under en period ej långt ifrån vår station Goltjaggan. Och det är högtid varje gång våra vänner Carl och Josefine Olsson komma på besök. Carl spelar fiol, Josefine spelar cittra och sjunger. 1933 när rövarna bränt ner vår klinik och plundrat vår station på Goltjaggan under vår vistelse i Kina och vi förbjödos av myndigheterna att resa upp, var det Carl och Josefine som fick vara våra misshandlade och förtvivlade mongoler till tröst och uppmuntran. De samlade folket till bönemöten tre gånger om dagen den första tiden. »Det var vad som hjälpte oss,» förklarade Nandji efteråt. Och när vi ibland riktigt kände Guds Ande nära och Nandji blev som hon sade, hallong sanate (het om hjärtat), då kunde hon säga: »Det är som om O-Mose (Carl Olsson) hade varit här!»

Nu är Josefine ensam. Hennes älskade Carl tog Gud hem 1936. Han sjuknade i smittkopper under det de gjorde uppe-

håll i Kina för att skaffa biljett för hemresa till Amerika. Som alltid hade de mycket ont om pengar. Men det sista året hade Carl arbetat som chaufför och sparat pengar för hemresan. Efter hans död utfaller en pension från den amerikanska staten. Han hade nämligen någon tid under förra världskriget tjänstgjort som ambulansförare, och nu fick hon en rätt stor summa pengar. Gråtande tar hon emot dessa pengar, som nu sätter henne i stånd att resa och ge henne en mer än behövlig utrustning.

Men hon slår sig inte till ro i Amerika, fastän hon får vara till stor välsignelse där utan längtar tillbaka till sitt älskade Mongoliet. Hon måste vara närmare de 60 åren, då hon för tredje gången, helt ensam och med sin svaga syn mycket försämrad, kommer ut till Mongoliet 1940. Men hennes tro på Gud är lika stark och hennes upplevelser med Gud lika underbara. Hon är en bönesjäl, prövad i mångahanda lidanden.

Samma natt min make dog hade hon också en märklig dröm och höll just på att berätta den för sin make när budbäraren kom in och omtalade att min man dött. »Är någon mer sjuk,» frågade han genast. »Ja, doktor Ollén,» fick han till svar. »O, Gud,» ropade hon, »förbarma dig och låt honom få leva.»

Hon hade nämligen drömt att en ängel kommit fram till hennes fönster och bett henne följa med för att se vilka vackra boningar iordningställts för två som han just väntade på. Hon hade då sett en härlig stad och hon kom in i ett strålande hus. Hon gick från rum till rum, men ville hela tiden fråga vem som skulle bo i dessa vackra rum. Och den frågan upptog hennes tankar också när hon vaknade. Så kom mannen och omtalade att Sven dött.

Säkert vill ni, kära vänner, som läsa dessa rader med oss förena eder i förbön för vår kära vän. Efter vad vi förstå, genom de sparsamma underrättelserna därutifrån, var Josefine längre än någon av de andra kvar uppe i Mongoliet, men har sedermera — även hon — måst resa ned till Kalgan.

E. Skallsjö.

Meddelanden.

Vår ordförande, redaktör Jakob Lundahl, blev hjärtligt hyllad på sin 70-årsdag den 26 sept. Tidigt på morgonen uppvaktade bland andra Svenska Mongolmissionens damkör med sång. Under dagens lopp uppvaktades han av ett stort antal personliga vänner samt av deputationer från olika missionssällskap, däribland även av representanter för Svenska Mongolmissionens styrelse och missionärskår. Utom de personliga uppvaktningarna hade ett par hundra telegram anlänt. Såväl telegram som hyllningstal visar, att redaktör Lundahl intar en stor plats i Sveriges missionsvänners hjärtan. Det allmänna deltagandet i hyllningarna från de olika missionssällskapen visar också hän på redaktör Lundahls vidhjärtenhet och hans i bästa mening ekumeniska sinnelag. Vi önskar och bedja, att Guds välsignelse må vila över vår ordförande under dagar som ligger framför.

* *
*

Sedan krigsslutet i Fjärran Östern ha inga underrättelser nått oss vare sig genom brev eller telegram. De brev vi fått sista tiden ha alla varit skrivna tidigare. De senaste äro daterade den 23 april i år.

Så långt vi genom dagspressen kunna följa händelseutvecklingen, är freden nu stabiliserad i norra Kina och i de delar av Mongoliet, där vårt fält är beläget.

Helt säkert undrar många av våra vänner, som följt den politiska utvecklingen och vet att södra Mongoliet varit ockuperat av Japan, hur det nu kommer att bli ordnat för Mongoliet. Särskilt tänka vi ju på hur det skall bli med missionsarbetet som trots alla påfrestningar och svårigheter ser hoppfullt ut. Enligt de uppgifter vi sett i dagspressen kommer Kina i fortsättningen att behålla överhöghet över södra Mongoliet. Vi hoppas därför, att vårt missionsarbete skall få fortgå som före kriget. Vi ville be att få innesluta våra kristna mongoler i missionsvännernas hågkomst och böner. Flera av våra kristna mongoler ha under ockupationsåren innehaft framstående platser särskilt som lärare och föreståndare för nystartade skolor. Det kan ju tänkas att de nu kan möta svårigheter från segermaktens sida då de kan anses ha varit i tjänst hos dem som nu blivit besegrade. De behöva därför nu våra förböner. Vi

veta dock, att Gud är mäktig att taga hand om sina svaga tjänare även därute i Mongoliet i dessa så kritiska tider.

Som framgår av föregående och av detta nummer av Ljusglimtar, ha nu brev åter börjat komma därutifrån efter årslång väntan. För närvarande synes dock enligt uppgift från posten här i Stockholm postförbindelsen med de tidigare av Japan ockuperade områdena vara avbruten. Vi hoppas, att den snart återigen skall öppnas. Adressen till våra missionärer är då densamma som tidigare: 18 Hsi-La-Hutung, *Peking*. North China.

Enligt uppgift från svenska utrikesdepartementet pågår underhandlingar om att en svensk båt skall gå ut till Östern och hämta hem de svenskar som önska resa hem. Ännu är dock ingenting bestämt härom.

I detta sammanhang ville vi återigen påminna om vår insamling till hem- och utresefonden. Vi äro tacksamma för att våra vänner kärleksfullt och bredvilligt offrat för denna sak. Vi beräknar att det efter förkrigspriser skulle behövas trettiofem à fyrtiotusen kronor. Ännu ha vi inte kommit upp till det behövliga beloppet. Vi få nog också räkna med att resorna nu ställa sig betydligt dyrare än före kriget. Vi äro därför tacksamma för ytterligare gåvor för denna sak.

* *
*

Vid det senaste styrelsesammanträdet antogos två nya missionärskandidater, nämligen sjuksköterskeeleven *Sigrid Jonsson* från Offerdal i Jämtland och lärarinnan *Anna-Lisa Thorsell* från Lundsbrunn i Västergötland. Fotografi och närmare uppgifter om de båda nyantagna missionärskandidaterna kommer i nästa nummer. Vi ber att få innesluta dem i missionsvännernas kärleksfulla omtanke och förböner.

* *
*

Vi inbjuda missionens vänner som ha tillfälle och känna sig manade att deltaga med oss i de bönemöten som hållas på expeditionen varje torsdag kl. 12.

* *
*

Svenska Mongolmissionens syföreningar i Stockholm ha nu åter upptagit sin verksamhet. Dagsyföreningen som samlas varannan måndag kl. 12 antingen på expeditionen, Brunnsgatan 4 eller i hemmen, samlas under oktober månad måndagen den 1, måndagen den 15 o. s. v.

Kvällssyföreningen samlas varannan tisdag kl. 7.30 e. m. på samma sätt antingen på expeditionen eller i hemmen. Den samlas första gången i oktober tisdagen den 9 kl. 7.30 å expeditionen.

Närmare upplysningar lämnas å vår expedition, Brunnsgatan 4. Tel. 10 62 05.

Influtna missionsgåvor.

Augusti månad		*Januari—augusti månader*	
1944	1945	1944	1945
3.207: —	3.061: 23 *	61.712: 93	54.678: 24 **

* Därav till hem- och utresor 400: 01.
** Därav till hem- och utresor 8.228: 12.

Redovisning.

Forts.

JUNI MÅNAD.

E. o. A. I. W. Söderhamn på A. I. W:s 74-årsdag 30 kr; nr 1285 K. B.-L:s spb gm. K. B.-L., Stockholm 35 kr ;nr 1286 »En blomma på 70-årsdagen» 50 kr; nr 1287 A. J., Tofthög 25 kr; nr 1288 Resande Köpmäns Kristliga Förening till Elsa Skallsjös underhåll 700 kr; nr 1289 L. E., Sellnäs till hem- och utresor 5 kr; nr 1290 K. A., St. Mellby d:o 15 kr; nr 1291 H. N., Katrineholm d:o 5 kr; nr 1292 A. P., Upsala d:o 20 kr; nr 1293 G. B., Stockholm d:o 10 kr; nr 1294 C. J., Höglandstorget d:o 5 kr; nr 1295 I. S., Malmö d:o 10 kr; nr 1296 E. O., Malmö d:o 5 kr; nr 1297 T. J., Stockholm d:o 10 kr; nr 1298 E. E., Upsala d:o 10 kr; nr 1299 N. L., Stockholm d:o 5 kr; 1300 M. S., Linköping d:o 5 kr; nr 1301 A. J., Latorpsbruk 10 kr; nr 1302 H. H., Rådom 30 kr; nr 1303 A. A., Stockholm till hem- och utresor 5 kr; nr 1304 E. A., Borås 20 kr; nr 1305 S. R., Nässjö 10 kr; G. B., Sundsvall 10 kr; Onämnd 10 kr; Offergåva från Böneringen i Ånge gm. A. J., 65 kr; K. M. A., Stockholm för Gerda Ollén 143:75; Överskott å kaffe vid ungdomsmöte å exp. 11: 07; Kollekter vid årsmötet 1.401: 22; till hem- och utresor: nr 1306 E. L., Örebro 10 kr; nr 1307 F. S., Tierp 15 kr;

nr 1308 G. J., Herrrljunga 5 kr; nr 1309 L. O., Tågarp 10 kr; nr 1310 J. T., Almby 3 kr; nr 1311 B. J., Göteborg 10 kr; nr 1312 A. N., Granö 5 kr; nr 1313 D. P., Lindesberg 5 kr; F. E., Skogstorp 10 kr; C. N-n, Skövde 5 kr; nr 1314 A. B., Upsala 10 kr; nr 1315 N. K., Löberöd 10 kr; nr 1316 J. G. Hälsingborg 15 kr; nr 1317 E. O., Svärdsjö 10 kr; nr 1318 J. W. Rejmyra till Gerda Olléns hemresa 5 kr; nr 1319 G. S., Enköping 5 kr; nr 1320 M. R., Avesta 10 kr; 1321 A. F. J., Sellnäs 10 kr; nr 1322 H. o. E. A., Vadstena 10 kr; nr 1323 A. T., Skara 20 kr; nr 1324 E. S., Stjärnhov 10 kr; nr 1325 L. S., Stockholm 10 kr; nr 1326 B. O., Kågeröd 5 kr; nr 1327 Mongolvän i Borås gm. E. R., 100 kr; nr 1328 B. B., Hjo 5 kr; nr 1329 A. B., Tidaholm 10 kr; nr 1330 J. J., Klevshult 3 kr; nr 1331 N. P., Nävlinge 10 kr; nr 1332 H. S., Sala 10 kr; nr 1333 A. H., Torpaslätt 10 kr; nr 1334 E. O., Sunne 5 kr; nr 1335 O. A., Malmö 10 kr; nr 1336 J. M., Karlskrona 10 kr; Till missionsarbetet: nr 1337 H. D., Hjo 300 kr; nr 1338 V. J., Kvidinge 2 kr; nr 1339 Okänd missionsvän 10 kr; nr 1340 Sparbössemedel från barn och lärarinna kl. 1, Margaretaskolan, Hälsingborg 15 kr; nr 1341 G. A., Göteborg 10 kr; nr 1342 C. G., Kelvshult 10 kr; Till hem- och utresor: nr 1343 A. E., Sala 3 kr; nr 1344 K. M., Brötjemark, 5 kr; nr 1345 E. F., Götborg 10 kr; nr 1346 P. O. E., Åsarna 10 kr; nr 1347 A. H., Svalöv 10 kr; nr 1348 E. D., Vingåker 2 kr; nr 1349 E. N., Ystad 15 kr; nr 1350 M. C., Limhamn 10 kr; nr 1351 R. A., Agunnaryd 10 kr; nr 1352 H. N., Ö. Sallerup 5 kr; nr 1353 M. L., Floby 20 kr; nr 1354 Onämnd 7 kr; nr 1355 L. C. Mariefred 30 kr; A. G., Upsala 13 kr; nr 1356 H. B., Traneberg 5 kr; nr 1357 A. F., Bogla 10 kr; nr 1358 J. L., Hovslätt 5 kr; nr 1359 C. P., Hälsingborg 5 kr; nr 1360 S. o. K. R., Åby Tacksamhetsgåva för P. G. Svenssons befrielse 25 kr; nr 1361 O. K., Forshaga 10 kr; nr 1362 I. R., Tyringe 5 kr; nr 1363 Mongolvänner i Luleå gm. A. L., 110 kr; nr 1364 I. J., Smål. Taberg 10 kr; nr 1365 H. S., Smål. Gällaryd 2 kr; nr 1366 B. B., Ullånger 5 kr; nr 1367 H. N., Skellefteå 10 kr; nr 1368 E P., Vollsjö 5 kr; nr 1369 S. W. M., Ocke 25 kr; nr 1370 G. B., Kristianstad 12 kr; nr 1371 S. Z., Vejbyslätt 5 kr; F. J., Karlskoga 10 kr; nr 1372 S. F., Jönköping 10 kr; nr 1373 A. A., Asmundtorp 10 kr; E. N., Mjöhult 10 kr; N. G. C., Bjuv 5 kr; nr 1374 L. T., Kristianopel 25 kr; nr 1375 L. M. F:s syförening gm. E. L. Broby 25 kr; nr 1376 K. N. Etuna 10 kr. nr 1377 A. N., Bredaryd 10 kr; nr 1378 E. N. Klippan 5 kr; nr 1379 H. J., Hjulsjö 10 kr; nr 1380 E. A., Strövelstorp 10 kr; nr 1381 S-n, Höreda 3 kr; nr 1382 P. N., Lister-Mjälby 10 kr; nr 1383 L. A., Stockholm 10 kr; nr 1384 K. D. S., Karlstad 10 kr; nr 1385 G. J., Abrahamsberg 5 kr; nr 1386 K. G. H., Billeberga 50 kr; nr 1387 E. A., Lund 5 kr; nr 1388 M. G., Bollebygd 25 kr; nr 1389 E. C., Forshult 10 kr; nr 1390 A. K., Vårgårda 5 kr; nr 1391 T. L., Huddungeby 10 kr; nr 1392 H. P., Runhällen 2 kr; nr 1393 E. o. G. E., Knislinge 100 kr; nr 1394 H. L., Stenkullen 5 kr; nr 1395 E. S. Jönköping 5 kr; nr 1396 I. J., Norrköping 50 kr; nr 1397 E. G., Upsala 3 kr; nr 1398 H. H., Stockholm 5 kr; nr 1399 M. K., Nelhammar 10 kr; nr 1400 G. M., Stockholm 7 kr; nr 1401 O. H., Stockholm 10 kr; nr 1402 H. B., Enskede 5 kr; nr 1403 S. L., Lit 5 kr; nr 1404 H. L., Stavsnäs 3 kr; nr 1405, E. S., Tärnsjö 5 kr; nr 1406 A. E. H., Stockholm 10 kr; nr 1407 F. M., Målaskog 3 kr; nr 1408 A. E., Grolanda 2 kr; nr 1409 J. D., Stockholm 10 kr; nr 1410 K. L., Lysvik 20 kr; nr 1411 J. B., Östersund 5 kr; nr 1412 B. H.,

Hälsingborg 50 kr; nr 1413 T. H. Bollnäs 5 kr; nr 1414 A. N., Eslöv 25 kr; nr 1415 D. R., Alingsås 15 kr; nr 1416 T. H., Östadkulle 10 kr; nr 1417 M. M., Malmö 5 kr; nr 1418 T. N., Häggdånger 10 kr; nr 1419 E. K., Drottningskär 5 kr; nr 1420 D. L., Skogstorp 10 kr; nr 1421 A. H., Varberg 5 kr; nr 1422 A. G. T., Toftbyn 4 kr; nr 1423 H. P., Höganäs 15 kr; nr 1424 F. J., Åsarp 10 kr; nr 1425 N. S., Höganäs 5 kr; Onämnd, Klevshult 2 kr; nr 1426 I. L., Höganäs 50 kr; Till missionsarbetet: nr 1427 Madängs Kr. Uungdomsförening gm. E. K., 75 kr; nr 1428 V. S., Motala 8 kr; nr 1429 N. J. L., Stockholm 1 kr; Till hem- och utresor: nr 1430 N. Å., Kåge 5 kr; nr 1431 A. L., Kåge 5 kr; nr 1432 A. A., Hälsingborg 5 kr; nr 1433 H. B., Prästköp 5 kr; nr 1434 L. J. Sparrsätra 5 kr; nr 1435 M. A., Lund 5 kr; nr 1436 J-n, Donsö 5 kr; nr 1437 H. B., Djurhamn 5 kr; nr 1438 S. P., Smål. Stenar 5 kr; nr 1439 T. J., Stockholm 10 kr; nr 1440 B. O., Åshammar 20 kr; nr 1441 L. M., Öjervik 5 kr; nr 1442 A. o. H. J., Vinslöv 5 kr; nr 1443 A. S., Stockholm 10 kr; nr 1444 G. T., Äppelviken 10 kr; nr 1445 A. H., till minne av Eva v. Boeck 10 kr; nr 1446 E. L., Stockholm 10 kr; nr 1447 M. N. Uppsala 5 kr; nr 1448 C. A., Kortebo 5 kr; nr 1449 E. A., Lund 10 kr; nr 1450 A. E., Knivingaryd 5 kr; nr 1451 S. A., Knivingaryd 5 kr; nr 1452 H. B., Svalöv 10 kr; T. H., Rödeby 5 kr; M. T., Lund 10 kr; Till missionsarbetet: nr 1453 G. K., 20 kr; nr 1454 I. I., Vansbro 30 kr; nr 1455 S. S., Svalöv 2 kr; nr 1455 b. S. W., Norrviken 80 kr; Till hem- och utresor: E. M., Stockholm spbm, 50 kr; J. L., Stockholm 50 kr; O. A., Åtvidaberg 10 kr; Fr. A. Stockholm 5 kr; Till missionsarbetet: nr 1456 Missionsvänner i Skårsjö gm. R. N., V. Tryserum 30 kr; Överskott å kaffeserv. vid årsmötet 55:50; kollekt vid ungdomsmötet å exp., vid d:o 10:22; Till hem- och utresor: nr 1457 gm A. L., Malmö 5 kr; nr 1458 E. J., Motala 4 kr; nr 1459 S. A., Falerum 5 kr; nr 1460 H. K., Stockholm 10 kr; nr 1461 G. S., Göteborg 5 kr; nr 1462 W. B., Syninge 5 kr; nr 1463 A. R., Stockholm 25 kr; nr 1464 J. O., Vollsjö 5 kr; nr 1465 E. G., Mariestad 25 kr; nr 1466 S. G., Huskvarna 5 kr; nr 1467 F. O., Förslövsholm 5 kr; nr 1468 Å. K. L., Malung 5 kr; nr 1469 gm O. A. P., Kvidinge 5 kr; nr 1470 Onämnd 10 kr; nr 1471 A. G., Stockholm 10 kr; nr 1472 H. I., Stockevik 10 kr; nr 1473 K. S., Ronneby 10 kr; nr 1474 M. S., Ängelholm 5 kr; nr 1475 E. F., Alerum 10 kr; nr 1476 A. M., Tollarp 10 kr; nr 1477 A. F., Södertälje 15:20; nr 1478 I. P., Södertälje 5 kr; nr 1479 S. J., Göteborg 15 kr; nr 1480 G. S., Jönköping 5 kr; nr 1481 A-L. P., Angarn 5 kr; nr 1482 H. H., Hässleholm 5 kr; nr 1483 A. L., Lund 2 kr; nr 1484 S. N., Kristdala 5 kr; nr 1485 S. S., Selånger 5 kr; A. A. B., Höganäs 10 kr; L. L., Göteborg 50 kr; »Nemo», Malmö 10 kr; E. F. M. S., Stjärnhov 10 kr; nr 1486 K. G. L., Gävunda 20 kr; nr 1487 A. J., Borås 5 kr; nr 1488 S. O., Ovanåker 10 kr; nr 1489 R. L., Upsala 2 kr; nr 1490 A. J., Borås 3 kr; nr 1491 K. O., Nås 5 kr; nr 1492 E. N., Lidköping 10 kr; nr 1493 M. D., Stockholm 20 kr; nr 1494 A. L., St. ved., 10 kr; nr 1495 E. K., Djursholm 5 kr; nr 1496 E. C., Fridene 20 kr; nr 1497 E. P., Gottröra 10 kr; nr 1498 A. P., Kvidinge 3 kr; nr 1499 E. L., Stockholm 5 kr; nr 1500 A. F., Töre 5 kr; nr 1501 E. P., Malmö 5 kr; nr 1502 J. L., Borås 5 kr; nr 1503 B. O., Öckerö 20 kr; nr 1504 R. M., Järnforsen 5 kr; nr 1505 W. M., Kräbbleboda 5 kr; nr 1506 G. K., Vassen 5 kr; nr 1507 »B. F. H. S., Åseda» 10 kr; nr 1508 A. H., Ulricehamn 5 kr; nr 1509

J. L., Folkärna 10 kr; nr 1510 E. E., Växjö 10 kr; nr 1511 J. J., Asarum 5 kr; nr 1512 K. W. Gungvala 5 kr; nr 1513 M. E. A., Jönköping 10 kr; nr 1514 J. A., Jönköping 10 kr; nr 1515 H. K., Dalsjöfors 2 kr; nr 1516 A. O., Jämtön 10 kr; nr 1517 E. S. Smedjebacken 10 kr; nr 1518 J. H., Limhamn 5 kr; nr 1519 H. M., Upsala 15 kr; nr 1520 E. S., Sjöbo till P. G. Svenssons hemresa 5 kr; nr 1521 K. H., Kil 5 kr; nr 1522 A. F. o. V. N., Kåge 5 kr; nr 1523 H. K., Risinge 10 kr; nr 1524 Hovslätts syförening till Vivan Almquists underhåll gm. O. A., 70 kr; nr 1525 A. L., Karlstad till missionsarbetet 5 kr; Till hem-och utresor: nr 1526 S. P., Skromberga 5 kr; nr 1527 G. B., Borgholm 2 kr; nr 1528 gm D. S., Blidsberg, B. B., 3 kr, E. J. Trädet 2 kr, i st. för blommor vid Arnes bår 10 kr, D. S., 5 kr; nr 1529 E. H., Glumslöv 5 kr; nr 1530 L. A., Mörarp 25 kr; nr 1531 A. A., Borgstena 10 kr; nr 1532 G. J., Björketorp 50 kr; nr 1533 E. F., Skellefteå 10 kr; nr 1534 E. J. Brunsta 15 kr; nr 1535 J. P., Ålem 20 kr; nr 1536 A. L., Trelleborg 5 kr; nr 1537 C. E. A., Enköping 5 kr; nr 1538 V. W., Askersund 5 kr; nr 1539 V H., Hälsingborg 6 kr; nr 1540 H. o. E. J., Jönköping 100 kr; nr 1541 »Elisabeth och Ella» 50 kr; nr 1542 E. W., Göteborg 20 kr; E. o. M. S-s., Stockholm 10 kr; nr 1543 L. N., Karlstad 2 kr; nr 1544 E. R., Bredaryd 2 kr; nr 1545 Onämnd gm. J. H., Stockholm 1000 kr; nr 1546 H. M., Smål. Taberg 15 kr; nr 1547 E. C., Stockholm 5 kr; nr 1548 »Azeta» 25 kr; nr 1549 A. S., Backe 10 kr; nr 1550 T. S., Stavsnäs 10 kr; nr 1551 Från klass 1 D o. 3 D södra skolan, Vänersborg gm A. B. 36 kr; nr 1552 G. B., Malmö 10 kr; nr 1553 L. G., Skövde 10 kr; nr 1554 I. o. D. L., Flen 10 kr; nr 1555 L. B., Göteborg 10 kr; nr 1556 B. A., Stockholm 10 kr; nr 1557 M. S., Järnforsen 10 kr; Till missionsarbetet: nr 1558 Jönköpings Kr. Ynglingaförenings Gossavdeln. gm. G. J., 75 kr; Till hem- och utresor: nr 1559 S. G., Stockholm 10 kr; nr 1560 I. L., Målsryd 25 kr; nr 1561 F. C., Upsala 5 kr; nr 1562 A. P., Stjärnarp 5 kr; nr 1563 Mongolkretsen i Karlstad gm. J. R., 12 kr; nr 1564 I. L., Lund 10 kr; nr 1565 A. E., Uttersjöbäcken 2 kr; nr 1566 R. H., Hidingebro 10 kr; nr 1567 M. E., Huskvarna 5 kr.

Forts.

Varmt tack till varje givare.

»Hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem.» Ef. 2:10.

Ljusglimtar från Mongoliet

— 26:te årgången —

ORGAN FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN.

Redaktör: *J. M. Ollén.* Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Prenumerationspris kr. 2: — per år.

Prenumeration direkt genom expeditionen, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1945

75085

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 11	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Nov. 1945

Bara Gud.

»Jag har det så svårt, så svårt, så nu är det bara Gud som kan hjälpa.»

Så säga vi ibland till varann. Och vi sucka tungt.

»Bara Gud.»

Ja, är det inte förfärligt?

Himmelens Gud har lovat hjälpa oss — helighetens och allmaktens Gud — nådens och kärlekens Gud.

Men när vi ha honom till vår hjälpare, så sucka vi, se allt i svart och är nära att ge oss över. »Bara Gud.» Vi ängslas och jämra oss. Bara Gud. Som om det inte skulle räcka! Att vara överlåten åt den Allsmäktiges barmhärtighet — som om det inte vore nog.

Jo, tusenfaldigt nog är det. I stället för att sucka borde vi tacka, när vi ha bara Gud som vår hjälpare. Vi borde jubla. Tänk vad Frälsaren måste se ogillande på oss, när vi så klaga i klentro. »Varför ären I så rädda? Hur kommer det till, att I icke haven tro? O, huru oförståndiga ären I icke och tröghjärtade till att tro!»

Frälsaren vill, att vi ska tro på honom och på hans Fader. Tro för våra personliga behov, tro för vår missions behov, tro för verket därute, att det inte skall förödas och fördärvas under våra missionärers långa bortavaro. Tro på Guds möjligheter att öppna fältet på nytt, ge vår mission på nytt rörelsefrihet, så att arbetet kan utveckla sig i lugn och ro.

Det är — kan man nog säga — bara Gud som kan ordna upp allt detta.

Men är det inte nog?

»Låtom oss med frimodighet gå fram till nådens tron, att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.»